

**De vrijlating van de Oud Testamentische gelovigen 1/11
uit het Rijk der Dood.
Een Bijbelse Onderbouwing**

Dat de dood een macht is kunnen we lezen in de volgende Bijbelteksten:

Jcs.38:18 Want het dodenrijk looft u niet, de dood prijst U niet; wie in de groeve zijn neergedaald, hopen niet op Uw trouw.

Ps.49:15 Maar God zal mijn leven verlossen uit **de macht** van het dodenrijk, want Hij zal mij opnemen.

Hebr.2:14-15 Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de satan, zou onttronen, en **allen zou bevrijden**, die gedurende hun ganse leven door angst voor de dood tot slavernij gedoemd waren.
(De hoofdmacht is de satan, maar hij heeft veel trawanten.)

Enkele basisprincipes over de dood

In de Bijbel wordt de dood vaak als een macht, als een persoon genoemd, die onder de satan staat. Daarom lezen we ook dat de dood en het rijk van de dood, **Hades**, zal straks in de tweede dood wordt gegooid, de poel des vuurs, de hel (in het Grieks 'Gehenna'). We lezen ook dat wanneer Jezus is opgestaan uit de dood, de dood de sleutels van het dodenrijk niet meer heeft, maar dat de Heere Jezus de sleutels heeft. Dat lezen we in:
Openb.1:17-18.

HET ONTSTAAN VAN DE DOOD

Rom.5:12 Daarom, gelijk door een mens de zonde de wereld is binnengekomen en door de zonden de dood, zo door de zonde de dood, zo is ook de dood tot alle mensen doorgegaan, omdat allen gezondigd hebben.

Iedereen begaat zonden, en daarom heeft iedereen deel gekregen aan de straf op de zonden: de dood. Dat is het gevolg van de zonde. Maar net zoals het bij God een voldongen feit is dat Jezus leeft, en dat de dood overwonnen is, en dat daar een periode tussen zit, was het omgekeerd net zo. Want er staat geschreven dat op het moment dat Adam en Eva van de verboden vrucht zouden eten, zult u zeker sterven. * Deze vertaling is behoorlijk afgezwakt want er staat eigenlijk 'op die dag zult u stervende sterven' Dus ze zijn niet op die dag gestorven, Neen op die dag is het sterven begonnen voor alles wat er is.

* Opmerking: Van mijn geloofsbroeder Dick Mourik.

Toch zijn ze oud geworden. Maar op het moment dat ze van de vrucht aten, waren ze van de levenskern afgesneden. Het duurde nog een lange tijd voordat het openbaar kwam. Zo is het omgekeerd ook. Op het moment dat de Here Jezus onze redder was bij Zijn kruisdood en opstanding, was de dood overwonnen. Maar het duurt nog een tijd voordat het zichtbaar wordt.

(Als voorbeeld ter illustratie: Als in de herfst de blaadjes van de bomen vallen, dan is het proces van sterven al langgebeurd. Er komt een waslaagje in het takje dat ervoor zorgt dat de levenssappen er niet meer door kunnen, daardoor gaat het blaadje verkleuren. Tenslotte valt, na een tijdje, het blaadje van de tak af.)

Door het eten van de vrucht werden Adam en Eva (en daardoor de hele mensheid) van het Leven afgesneden. Dat staat in: **1 Kor.15:21-22**. Want, dewijl de dood er is door een mens, is ook de opstanding der doden door een mens. Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden.

Als een mens sterft, sterft biologisch in ieder geval zijn lichaam. Het lichaam is dood en wordt in de aarde gelegd, waar het tot zijn oorspronkelijk materiaal terugkeert: aarde. Hierin beleeft een gelovige een bijzondere symboliek. Hij weet, dat de mens ontstaan is, omdat God bij zijn schepping materiaal van de aarde gebruikt heeft. Nu hij na zijn dood weer aan de aarde wordt toevertrouwd, keert hij terug tot het oorspronkelijke materiaal, waarvan God hem gemaakt had. Daarom begraven wij onze doden en cremieren wij hen niet, omdat as niet het zelfde is als het aardse stof, waarvan de mens gemaakt was. Bij het cremieren keert de mens niet tot zijn oorspronkelijke staat en materiaal terug en missen wij de Bijbelse betekenis en rekenen wij zelf af met het lichaam, in plaats van het terug te geven aan God, zoals gebeurt met begraven.

WAAR IS HET DODENRIJK?

Hier hebben we nog altijd, gedeeltelijk mee te maken.

Efez. 4:9 (over Christus) Wat betekent dit: Hij is opgevaren, anders dan dat Hij ook nedergedaald is naar de lagere, aardse gewesten? Een ander woord voor 'de lagere gewesten' is 'de onderwereld'.

De Bijbel schrijft over het dodenrijk altijd over de lagere aardse gewesten. Altijd als in het Oude Testament over het dodenrijk wordt gesproken, lezen we over de lagen onder de aarde.

En als er mensen naar toe gingen, heette dat altijd 'afdalen'.

En af en toe, als er iemand uit het dodenrijk kwam, lezen we dat ze 'opkomen' Enkele Bijbelteksten:

Spr. 7:27 Haar huis zijn wegen naar het dodenrijk, die afdalen naar de binnenkamers van de dood.

Gen. 37:35 (over Jakob) Al zijn zonen en al zijn dochters deden hun best hem te troosten, maar hij weigerde zich te laten troosten, en zeide: Neen, rouw dragend zal ik tot mijn zoon (Jozef) in het dodenrijk neerdalen. En zijn vader beweende hem. Jakob en Jozef zijn beide gelovigen van de periode vóór het kruis. Op dat moment in de tijd ging je, als je stierf, als gelovige dus óók naar het dodenrijk.

1Sam 28:8, 13b (Saul roept Samuël op) Toen vermoede Saul zich, hij trok andere klederen aan en ging met twee mannen op weg. (Saul vermoede zich, omdat hij het oproepen van doden zelf verboden had.) Toen zij die nacht bij die vrouw gekomen waren, zeide hij: Wil mij waarzeggen met behulp van de geest van een dode, en laat mij opkomen die ik u noemen zal...Vrees niet; maar wat ziet gij? De vrouw antwoordde Saul: Ik zie een bovennatuurlijk wezen uit de aarde opkomen. (Samuël was in het dodenrijk in de kant van het paradijs) In vers 14-15 lezen we verder: Toen begreep Saul dat het Samuël was, en hij knielde met het aangezicht ter aarde en boog zich neer. Daarna sprak Samuël tot Saul: Waarom hebt gij mij verontrust en mij laten opkomen? Samuël was daar in het oord van rust, waar hij vertroost werd. Nu werd hij dus uit die rust gebracht. We weten ook, hoe het God een gruwel is, dat wij met de geesten van doden spreken; maar het is mogelijk. De Bijbel zegt het heel duidelijk, dat het voor God een gruwel is. Dit was geen demon, geen gevallen engel of de satan, dat maakt men er wel eens van. Geen sprake van, dit was de geest van Samuël, die uit het dodenrijk opkwam.

Het dodenrijk is volgens de Bijbel onder in de aarde. In het Hebreeuws (OT) staat 'Sheol' (betekent: diepe kuil) en in het Grieks (NT) wordt gesproken over 'Hades' (in Bijbels Grieks verbonden met: Orcus). De letterlijke betekenis van Hades is 'een bedekte, een onzichtbare plaats', het onwaarneembare, dat wil dus zeggen, dat het voor ons oog

niet zichtbaar is. Deze beide woorden komen in de Bijbel meer dan zestig keer voor. Het betekent 'dodenrijk'. (De Statenvertaling vertaalt deze beide woorden [Sheol en Hades] verkeerd, nl. voor de helft als 'hel'. En voor de andere helft vertaalt deze het als graf. Maar het woord 'hel' is de vertaling van het Griekse woord 'Gehenna', dat betekent de ('poel des vuurs', de tweede dood.) De 'Sheol' is de plaats waar vanuit de Heere Jezus Zijn opstanding had van tussen de doden uit. Alle zielen van de gestorven mensen gingen daar naar toe, zowel van de Oud Testamentische gelovigen, de heiligen dus en van de goddelozen, de ongelovigen.

Enkele bijbelteksten waar in de grondtekst 'Hades' staat:

Matth.11:23 En gij, Kafarnaum, zult gij tot de hemel verheven worden? Tot het dodenrijk zult gij nederdalen; Want indien in Sodom de krachten waren geschied, die in u geschied zijn, het zou gebleven zijn tot de dag van heden.

Matth.16:28 Voorwaar, Ik zeg u: Er zijn sommigen onder degenen, die hier staan, die de dood voorzeker niet smaken. Voordat zij de Zoon des mensen hebben zien komen in zijn koninklijke waardigheid.

Opb.1:17-18 En toen ik Hem zag, viel ik als dood voor zijn voeten; en Hij legde zijn rechterhand op mij en zeide: Wees niet bevreesd, Ik ben de eerste en de laatste, en de levende, en Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheden, en Ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk.

Het Dodenrijk kent verschillende afdelingen

De Bijbel is er duidelijk in dat het dodenrijk verschillende afdelingen heeft. De Heere Jezus vertelt ons een verhaal uit vroeger tijd in: Een heel bijzondere beschrijving van dit dodenrijk vinden wij in Lucas 16:19-31. In dit gedeelte wordt ons door de Heere Jezus Zelf veel informatie verschaft over het leven na de dood. Er zijn mensen, die menen dat wij hier 'slechts' met een gelijkenis te doen hebben en dat wij niet veel waarde moeten hechten aan de woorden van de Heere Jezus. Dit is een omgaan met de Bijbel, die ons als gelovigen niet past. Lucas vertelt ons nergens, dat de woorden van de Heere Jezus een gelijkenis waren. Alle keren als in de Bijbel sprake was van een gelijkenis, werd dit ook speciaal vermeld. Hier wordt het niet vermeld en hebben wij dus ook geen gelijkenis maar een ware beschrijving van het dodenrijk, zoals dit werkelijk is. Trouwens, in gelijkenissen hoor je de Heere Jezus nooit namen noemen, terwijl Hij het hier duidelijk heeft over Lazarus.

Luc.16:19 t/m 31 (Over de rijke man en de arme Lazarus)

En er was een rijk man, die gekleed ging in purper en fijn linnen en elke dag schitterend feest hield. Er er was een bedelaar, Lazarus genaamd, vol zweren, nedergelegd bij zijn voorportaal, die verlangde zijn honger te stillen met wat van de tafel van de rijke afviel; zelfs kwamen de honden zijn zweren likken. Het geschiedde, dat de arme stierf en door de engelen gedragen werd in Abrahams schoot. Ook de rijke stierf en hij werd begraven. En toen hij zijn ogen opsloeg onder pijnigingen, zag hij Abraham van verre en Lazarus in zijn schoot. En hij riep en zeide: Vader Abraham, heb medelijden met mij en zend Lazarus opdat hij de top van zijn vinger in water dope en mijn tong verkoele, want ik lijd pijn in deze vlam. Maar Abraham zeide: Kind, herinner u, hoe gij het goede tijdens uw leven hebt ontvangen en insgelijks Lazarus het kwade; nu wordt hij hier vertroost en gij lijdt pijn. En bij dit alles, er is tussen ons en u een onoverkomelijke kloof, opdat zij, die van hier tot u zouden willen gaan, dit niet zouden kunnen, en zij vandaar niet aan onze kant

zouden kunnen komen. Doch hij zeide: Dan vraag ik u, vader, gij hem naar het huis van mijn vader zendt, want ik heb vijf broeders. Laat hij hen dan ernstig waarschuwen, dat ook zij niet in deze plaats der pijniging komen. Maar Abraham zeide: Zij hebben Mozes en de profeten, naar hen moesten zij luisteren. Doch hij zeide: Neen, vader Abraham, maar indien iemand van de doden tot hen komt, zullen zij zich bekeren. Doch hij zeide: tot hem: Indien zij naar Mozes en de profeten niet luisteren zullen zij ook, indien iemand uit de doden opstaat, zich niet laten gezegen.

De rijke man en de arme Lazarus konden in dodenrijk niet bij elkaar komen want er zat een onoverbrugbare kloof tussen. In het dodenrijk is het niet: 'rust zacht', zoals je vaak op grafstenen ziet staan, maar je rust niet, want je hebt beter weet van de dingen, dan toen je op aarde leefde. Denk maar aan de rijke man, toen was hij verblind door zijn feestjes zijn welvaart. Toch herkende hij in het dodenrijk, de arme Lazarus. Dus hij kende destijds óók die arme bedelaar. In het dodenrijk bemerkt hij dat Lazarus vertroost wordt, en hijzelf lijdt pijn. Er zijn dus twee afdelingen.

Afdeling 1: De goede kant, vaak vertaald als 'de schoot van Abraham', soms aangeduid als het 'paradijs' (let wel: dit is niet het Paradijs in de hemel). 'Abrahams schoot' was een Joodse uitdrukking, die sprak van de opperste gelukzaligheid, van troost, van zegen en van vreugde in het hiernamaals. Hier komt de ziel niet op eigen kracht terecht. De engelen brengen je er naar toe. Zij 'escorteren' je niet slechts op de weg er naar toe. Dat betekent, dat een gelovige die sterft, door de engelen weggebracht wordt naar de heerlijkheid.

Afdeling 2: De verkeerde kant; hier verblijven de niet-gelovigen. (Let op: dit is dus niet de 'hel', zoals de Statenvertaling vertaald: daar komt ook de gedachte vandaan dat iedereen die daar verblijft in de hel is.

Waarom waren de zielen van de zaligen, van de gelovigen, ook in het dodenrijk? Waarom nam God die gelovigen niet direct bij Hem in de hemel? Dat kon niet, want geen één gelovige wordt zalig, omdat hij zelf zonder zonde is, want we zijn allen zondaren, ook Abraham; maar wij Nieuw Testamentische gelovigen, worden zalig uit genade, door het geloof in de Heere Jezus, de Christus der Schriften en de Oud Testamentische gelovigen, allen, die dus gestorven waren, voordat de Heere Jezus de verlossing had aangebracht, moesten zo lang op een plaats ter bewaring blijven, totdat door Heere Jezus, de verlossing een feit was geworden. Tot zo lang had de satan macht over het 'dodenrijk', die hij had gekregen na de zondeval. De zonden der Oud Testamentische gelovigen waren reeds vergeven in het geloof van dat komende offer op Golgotha's kruis, want het bloed van stieren en bokken kon geen zonden wegnemen, wat we lezen in de Hebreeën brief en in Jesaja.

Hebr. 9:13 ''Want als (reeds) het bloed van bokken en stieren en de besprenging met de as der vaars hen, die verontreinigd zijn, heiligt, zodat zij naar het vlees gereinigd worden''.

Jesaja 1:11 Waartoe dient Mij de menigte uwer slachtoffers? zegt de Heere oververzadigd ben ik van de brandoffers van rammen en het vet van mestkalveren, en aan het bloed van stieren, schapen en bokken heb Ik geen welgevallen''.

Het is alleen het bloed van Gods Zoon, dat ons reinigt van al onze ongerechtigheid; maar Abraham, Isaäk en al de heiligen profeten, zagen in het geloof op die Verlosser, die nog komen moest en zo lang de Heere Jezus Zijn bloed niet had uitgestort en Zichzelf niet als offerande aan God had

gegeven, kon satan deze zielen vasthouden, al kwamen zij wel in een plaats van vertroosting. Wat gebeurde er nu, toen de Heere Jezus in onze plaats op het kruis van Golgotha stierf voor onze zonden, onder het gericht van God?

Wat gebeurde er nu op het moment, dat de Heere Jezus stierf, de Geest gaf op het kruis van Golgotha voor onze zonden? Toen ging zijn lichaam naar het graf, maar zag geen ontbinding, en Zijn ziel naar het 'paradijs' in het 'dodenrijk'. En nu zegt Hij in dat 'dodenrijk'. 'Gij zult Mijn ziel niet in het dodenrijk overlaten'. Hij zal dus Zijn ziel niet in die gevangenis laten. En wat heeft God de Vader toen gedaan? Hij kwam met de kracht van Zijn Geest en riep de Heere Jezus terug uit het paradijs en deed Zijn lichaam opstaan in een verheerlijkt Opstandingslichaam. Zo kwam Zijn ziel terug in dit verheerlijkt Lichaam, dat eeuwig leven kreeg. Toen was Hij Triomfator. Toen Hij nu opgestaan was uit de doden, ging Hij met Zijn verheerlijkt Lichaam weer terug naar de 'Hades', het dodenrijk, ja maar nu als **Overwinnaar**. Dat vermeld de Bijbel ons duidelijk, maar dat staat niet in de kerkelijke geloofsbelijdenis, die dus onBijbels is, want Hij is gedaald in de 'Hades' het 'Dodenrijk' en niet 'ter helle'. Toen Hij Zijn verheerlijkt Opstandingslichaam had gekregen, toen kon Hij als Overwinnaar naar 'de Hades' terugkeren. Dat zegt Petrus in Petr.3: 18-19. Dat was het toppunt dus van Zijn overwinning. En dat benutte de Heere Jezus ogenblikkelijk, want toen heeft Hij ook allen, die in het paradijs in bewaring waren, er uit gehaald, want hun zonden waren vergeven en verzoend. Zie ook: Psalm 49:16 en 86:13

1Petrus 3:18-19. 'Want ook Christus is eenmaal om de zonden gestorven als rechtvaardige voor onrechtvaardigen, opdat Hij u tot God zou brengen: Hij, die gedood is naar het vlees, maar levend gemaakt naar de geest, in welke Hij ook heengegaan is en gepredikt heeft aan de geesten in de gevangenis' (het dodenrijk).

Nadat Hij dus opgestaan was, is Hij weer naar de 'Sheol' de 'Hades' gegaan, om Zijn overwinning te proclameren. Direct na Zijn verrijzenis, voordat Maria Magdalena Hem op de morgen van Pasen zag, was Hij al ten tweede malen nedergedaald in de aardse gewesten en het paradijs had ontsloten, is Hij opgevaren naar de hemel. Daar gingen al die zielen, door Zijn volbrachte offer, zijn bloedstorting, bevrijd, naar het hemelse Paradijs. Zij waren volkomen verschoond, want het oordeel lag achter hen!

Psalm 49:16. 'Maar God zal mijn leven verlossen uit de macht van het dodenrijk, want hij zal mij opnemen.'

Psalm 86:13. 'Want uw goedertierenheid is groot jegens mij, Gij toch hebt mijn ziel gered uit het zeer diepe dodenrijk.'

Efeze 4:8-9. 'Daarom heet het: opgevaren naar den hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede, gaven gaf Hij aan de mensen. Wat betekent dit: Hij is opgevaren, anders dan dat Hij ook nedergedaald is naar de lagere aardse gewesten'? (het dodenrijk)!

Denk erom, dat de Heere Jezus eerst bij Zijn sterven Zijn ziel heeft uitgestort en dat God toen die ziel teruggeroepen heeft en verenigd heeft met Zijn verheerlijkt Lichaam; en daarna is de Heere Jezus weer neergedaald, maar wel als Triomfator. De Heere Jezus heeft dus ook Zijn overwinning geproclameerd (gepredikt) in 'het dodenrijk'.

Dit is een stukje waarheid uit de Bijbel, dat helaas vergeten wordt en

dat bijna niet meer gepredikt wordt, maar dat ons juist zo bijzonder maakt, omdat we weten, dat de Heere Jezus volledig Overwinnaar is en dat Zijn offerande volkomen voldoet.

DE TWEDE DOOD

Het letterlijke woord 'hel' komt niet in de Bijbel voor. De volksmond bedoelt hiermee: het eeuwig verloren zijn. De Bijbel noemt dit in het Grieks 'Gehenna' (NT) en in het Hebreeuws 'Toffeth' (OT). Er staat dus in de Bijbel geschreven over een eeuwig oordeel. Dit is de tweede dood, waaruit geen opstanding mogelijk is. Dit is een eeuwig bestaan, zonder God; nooit meer in Zijn licht. Dit is iets vreselijks, wat we ons niet voor kunnen stellen. Je zal, als je daar bent, nooit meer tot het echte Leven kunnen komen, en nooit meer deel hebben aan de Schepper en aan Zijn Schepping. De hel is nu nog leeg. In Openb. 19:20 lezen we wanneer daar voor het eerst schepselen naar toe gaan: En het beest werd gegrepen en met hem de valse profeet, die de tekenen voor zijn ogen gedaan had, waardoor hij hen verleidde, die het merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbaden; levend werden zij beiden geworpen in de poel des vuurs, die van zwavel brandt. In de grondtekst 'Gehenna'.

DE ONOVERBRUGBARE GROTE KLOOF

Een andere afdeling in het dodenrijk is de grote kloof (ook: 'diepe put' of afgrond) ook wel de 'Put des Afgronds' genoemd. In het Hebreeuws staat er in de grondtekst 'Abadon' (OT); en in het Grieks staat er 'Abysses' (NT) (Abussos). In het Latijns 'Abyssum'. Het is een plek die de twee afdelingen van het dodenrijk 'Hades' scheidt. De 'Put des Afgronds' was een oord, waar mensen naar toe gingen die een bijzonder instrument van de satan geweest waren, zoals Judas Iskariot, wiens ziel in 'de put des afgronds' is. Het zijn die zielen, die zich op bijzondere wijze hebben laten gebruiken, als gehoorzame instrumenten van de satan en boze en onreine geesten, die daar gevangen worden gehouden. Naar de Schrift is de 'de put des afgronds' nog dieper dan de 'hades', nog duisterder en een nog verschrikkelijker oord, nog verder van God verwijderd.

Het woord 'Abysses' wordt in de grondtekst gebruikt in het volgende bijbelgedeelte:

Openb. 9:1-3 En ik zag een engel nederdalen uit de hemel met de sleutel des afgronds en een grote keten in zijn hand; en hij greep de draak, de oude slang, de satan, en hij bond hem duizend jaren, en wierp hem in de afgrond en sloot en verzegelde die boven hem, opdat hij de volkeren niet meer zou verleiden, voordat de duizend jaren voleindigd waren: daarna moest hij voor een korte tijd worden losgelaten.

De satan wordt gebonden in de Abysses, voordat het duizendjarig vreedrijk aanbreekt. Hij kan daar gedurende duizend jaar niet weg. Hier wordt hij vastgehouden, maar dit is niet zijn einddoel. (Zijn eindbestemming) Zijn einddoel is de 'Gehenna', die, speciaal voor hem en de ongelovigen gemaakt is.

Nog een Bijbeltekst waar in de grondtekst over 'Abysses' gesproken wordt: Openb. 9:1-3 En de vijfde engel blies de bazuin, en ik zag een ster, uit de hemel op de aarde gevallen, en hem werd de sleutel van de put des afgronds gegeven. En hij opende de put des

afgronds en er steeg rook op uit de put, als de rook van een grote oven; en de zon en het zwerk werden verduisterd door de rook van de put. En uit de rook kwamen sprinkhanen op de aarde te voorschijn en hun werd macht gegeven, gelijk de schorpioenen der aarde macht hebben.

Uit bovenstaande Bijbeltekst kun we opmaken dat er nu al boze machten gebonden zijn in de put. Want ten tijde van de **Grote Verdrukking** wordt **aan een ster** (dit is een engel) de sleutel gegeven om het deksel van die put te openen. Met de sprinkhanen en schorpioenen worden geen echte dieren bedoeld zoals wij ze kennen, maar duivelse machten die de mensheid gaan pijnigen. Vooralsnog zijn zij gebonden op die plek.

Nog een interessante Bijbeltekst waarin we de Abysses tegenkomen:

Luc.8:30-31 En Jezus vroeg hem: Wat is uw naam? Hij zeide: Legioen; want vele geesten waren in hem gevaren. En zij smeekten Hem, dat Hij hun niet gelasten zou in de **afgrond** (Abysses) te varen.

TARTARUS

De laatste plek in het dodenrijk, waarover we in de Bijbel lezen is de **'Tartarus'** (Latijn: Tartarum). Hierover kunnen we o.a. lezen in:

Jud.(5.)6 (Maar ik wil u te binnen brengen (gij hebt het immers alles eens voor goed vernomen) dat de Heere een volk uit het land Egypte verlost heeft, maar een andermaal hen, die niet tot geloof gekomen waren, verdeldg heeft;) en dat Hij engelen, die aan hun oorsprong ontrouw werden en hun eigen woning verlieten, voor het oordeel van de grote dag met eeuwige banden onder donkerheid heeft bewaard gehouden;

Het gaat hier over een speciale plek waar de gevallen engelen uit de tijd van de zondvloed gebonden zijn in donkerheid. (Deze gevallen engelen hadden gemeenschap met vrouwen op de aarde, en hier zijn reuzen uit voortgekomen, die zeer boosaardig waren. (Genesis 6:4)

De **'Tartarus'** wordt ook genoemd in: **2Petr.2:4**

2Petr.2:4 Want indien God engelen die gezondigd hadden, niet gespaard heeft, maar hen, door hen in de afgrond te werpen, aan krochten der duisternis heeft overgegeven om hen tot het oordeel te bewaren;

Het gaat hier ook over de speciale plek waar de afvallige engelen, die op deze duistere plek bewaard worden totdat ze uiteindelijk, bij het eindoordeel, naar hun eindbestemming, de 'Gehenna', gaan.

JEZUS OVERWINT DE DOOD - EEN GEWELDIG HEILSFEIT

Op het moment dat de Heere Jezus de dood overwint, werd de opstanding een heilsfeit. Vanaf dat moment konden we ook het bewijs zien van de lichamelijke opstanding die is ingezet. We lezen dat op dat moment Oudtestamentische heiligen, die gestorven waren, vanuit het paradijs in het dodenrijk op de straten van Jeruzalem verschenen. Dit is een bewijs van het feit dat Jezus de dood heeft overwonnen.

Matth.27:51-53 En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde van boven tot beneden in tweeën en de aarde beefde, en de rotsen scheurden en de graven gingen open en vele lichamen der ontslapen heiligen werden opgewekt. En zij gingen uit de graven na Zijn opstanding en kwamen in de heilige stad waar zij aan velen verschenen.

Zoals iedereen die stierf moest ook Jezus afdalen naar het dodenrijk, maar Hij zou daar niet blijven.

Dit lezen we in:

Hand.2:30-32 Daar hij (David) nu een profeet was en wist, dat God hem onder ede gezworen had een uit de vrucht zijner lendenen op zijn troon te doen zitten, heeft hij in de toekomst gezien en gesproken van de opstanding van de Christus, dat Hij niet aan het dodenrijk is overgelaten, noch Zijn vlees ontbinding heeft gezien. Deze Jezus heeft God opgewekt, waarvan wij allen getuigen zijn.

Jezus nam iedereen die in de 'goede' afdeling van het dodenrijk was (de heilige uit het OT), daaruit mee, en deze gingen naar het Paradijs in de Hemel. Hierover lezen we ook in Ps.49:16, Ps.86:13 en Efeze 4:8-9

Efeze 4:8-9 Daarom heet het: opgevaren naar den hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede, gaven gaf Hij aan de mensen. Wat betekent dit: Hij is opgevaren anders dan dat hij ook nedergedaald is naar de lagere, aardse gewesten?

Over de goede afdeling van het dodenrijk heeft de satan geen macht meer. Deze kant blijft ook leeg. Maar deze heiligen hebben echter nog geen verheerlijkt onvergankelijk opstandingslichaam. Dat krijgen ze bij de eerste fase van de wederkomst van Christus. Ook David en Jakob zijn, toen zij stierven, afgedaald naar het dodenrijk. Ze wisten dat ze daarheen zouden gaan, dat blijkt ook uit de verschillende Bijbelteksten, waarin ze aangeven er niet naar uit te zien. Ze vonden het vreselijk. Want ze wisten dat ze naar een gebied gingen waar de dood, een macht was die onder de satan stond. David geloofde dat hij eens uit het dodenrijk verlost zou worden. Dat hij daar inderdaad is geweest kunnen we lezen in:

Hand.13:32-37 En wij verkondigen u, dat God de belofte, die aan de vaders geschied is, aan ons, hun kinderen, vervuld heeft door Jezus op te wekken, gelijk in de tweede Psalm geschreven staat: Mijn zoon zijt Gij; Ik heb u heden verwekt. En dat Hij Hem uit de doden heeft opgewekt, zonder dat Hij weer tot ontbinding zal wederkeren, heeft Hij aldus gezegd: Ik zal u het heilige van David geven, dat betrouwbaar is; en daarom zegt Hij ook in een andere Psalm: Gij zult uw Heilige geen ontbinding doen zien. Want David is, na voor zijn geslacht de raad Gods gediend te hebben, ontslapen en bij zijn vaders bijgezet, en hij heeft wel ontbinding gezien; maar Hij, die God heeft opgewekt, heeft geen ontbinding gezien.

Het dodenrijk is nu al onder de heerschappij van Jezus, want toen de Heere Jezus afdaalde in het dodenrijk en de dood Hem niet kon houden, zijn ook de heiligen bevrijd uit het dodenrijk. De dood moest zelfs de sleutels aan de Heere Jezus geven (dat hebben we eerder in Openb.1:18 gelezen). Doordat de opstanding van de Heere Jezus heeft plaatsgevonden, zijn wij nu van Hem, verzegeld in Hem. Want God heeft Hem alle macht gegeven en Hem gezet aan Zijn rechterhand. Dit lezen we in:

Efeze.1:20-21. die Hij heeft gewrocht in Christus, door Hem uit de doden op te wekken en Hem te zetten aan Zijn rechterhand in de hemelse gewesten, boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en alle naam, die genoemd wordt niet alleen in deze, maar ook in toekomstige eeuw.

De heiligen die na Jezus dood en opstanding stierven, gingen niet meer naar het dodenrijk, maar zij gingen direct naar het Paradijs in de hemel. De 'goede' kant van de Hades blijft dus leeg. Maar in de andere afdeling gaan nog steeds de ongelovige mensen naar toe, die in hun goddeloosheid gestorven zijn en daar moeten wachten op 'de dag des oordeels voor de grote witte troon' (zie Openbaring 21:8)

De Heere Jezus zegt niet alleen in de Bijbel, dat Hij al die zielen van Abraham en Isaäk en van al de heiligen en profeten, die gestorven waren, meegenomen heeft in de hemel bij Hem, maar en dat is zo heerlijk, Hij heeft daarvan ook het bewijs gegeven, doordat Hij aan enkelen ook hun lichaam teruggaf, waarmee Hij hen deed opstaan uit de graven, nadat Hij zelf opgestaan was uit de doden. Zij verschenen in de stad Jeruzalem, als het bewijs, dat de Heere Jezus overwinnaar is. Lees hiervoor - Matth.27:52-53. Hier zijn het dus de zielen, die in 'het dodenrijk' waren, in het paradijs; niet voor, maar na de opstanding van de Heere Jezus. Hoe kan men dan nu nog in een zielenslaap geloven, als de Bijbel ons deze dingen duidelijk leert.

Met het vooruitzicht op de hemel kon Paulus (die leefde in de periode ná het kruis) dan ook in triomf en vreugde uitroepen in 1 Cor.15:55.

'Dood, waar is uw overwinning? Dood, waar is uw prikkel'?'
'Sterven is gewin'. Want het leven is mij Christus en het sterven gewin. Als we in Christus sterven, gaan we naar het Paradijs in de hemel. (De plaats waar God Zelf is, daar kunnen we nu nog niet komen. Dat gebeurt pas op het moment dat men een onvergankelijk (verheerlijkt lichaam) krijgt, bij de Opname van de Gemeente.) De poorten van het dodenrijk hoeft de Gemeente niet meer in te gaan. Dit lezen we in: Matth.16:18.

En Ik zeg u, dat gij Petrus zijt, en op deze petra (rots) zal Ik mijn mijn gemeente bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen.
De gemeente zal de macht 'de dood' niet meer zien. Als zij sterft dan zien ze Jezus. (Biologisch sterven de gelovigen natuurlijk nog wel.) Daarom is de Gemeente niet meer zo bedroefd, als degenen die geen hoop hebben. De achterblijvers van degene die sterft, hebben natuurlijk wel verdriet, maar dat is tijdelijk. Er is hoop ook voor hen, als ze Zijn naam beleiden, want eens zullen ze elkaar weer ontmoeten in Christus.

Uit de beschrijving die de Heere Jezus gaf met betrekking tot de rijke man en Lazarus kunnen wij leren, hoe het in de Hemel (het Hiernamaals) is. In de eerste plaats zien wij, hoe het in het verleden in het dodenrijk was, zowel in de afdeling van de verlorenen als in de afdeling van de behoudenen. In de tweede plaats kunnen wij een aantal van deze feiten toepassen op de hemel ook al weten we het ook slechts bij benadering hoe

het in de hemel zal zijn.

Het ''paradijs'' in het ''dodenrijk''.

1. Er is geen zielenslaap, er is bewustzijn. Van de rijke man staat geschreven, dat hij na zijn overlijden in het dodenrijk aankwam en daar zijn ogen opsloeg en daar zowel Abraham als Lazarus zag, die zich in de andere afdeling van het dodenrijk bevonden. De man was zich terdege bewust, dat hij zichzelf in de andere afdeling van het dodenrijk bevond. Hij voelde wat er hem gebeurde; hij voelde pijn en had grote dorst. De man sliep dus niet, maar was volkomen bij bewustzijn. Na de dood verlies je dus niet je bewustzijn, maar blijft volkomen bij je positieven.
2. Er is herkenning, de rijke man zag zowel Abraham als Lazarus en hij herkende beiden. Lazarus was natuurlijk niet moeilijk te herkennen, want die had hij tijdens zijn leven op aarde ook gekend. Nu zag hij echter Abraham voor het eerst en hij herkende hem meteen. Niemand hoefde hem te vertellen, dat die man Abraham was. Dat wist hij gewoon, zijn kennis was dus, in vergelijking met de situatie op aarde, niet kleiner geworden, maar juist groter geworden. D.w.z in de hemel zullen wij ook elkaar herkennen. Wij zullen weten wie Adam is, wie Abraham is, wie Elia is, wie Paulus is en wie al die anderen zijn. Mensen, die op de aarde nog weleens moeite hadden met het onthouden van namen en gezichten, zullen daar in de hemel geen last meer van hebben. Ook wij zullen elkaar herkennen in de hemel.
3. Er is communicatie, in deze geschiedenis horen wij Abraham en de rijke man met elkaar een gesprek voeren. Zij hebben contact met elkaar en praten met elkaar. Zij zijn dus geen stomme geesten, die zich in het hiernamaals bevinden, maar zij functioneren op dezelfde wijze als zij vroeger op aarde deden. Wij zullen ook één en dezelfde taal spreken zodat we met iedereen kunnen communiceren. In het rijk der dood hebben echter allen alleen een ziel en geen lichaam. Maar in de Hemel hebben allen een verheerlijkt lichaam, met ziel en geest.
4. Er is herinnering. Abraham zei tegen de rijke man: ''Kind, herinner u, hoe gij het goede tijdens uw leven hebt ontvangen...'' (Lucas 16:25) Ook wordt verteld, dat de rijke man sprak over zijn vijf broers, die nog op de aarde leefden. Hij was dus de gezinssamenstelling niet vergeten en was ook niet vergeten, hoe zijn broers op aarde leefden. Deze herinnering moet voor de verlorenen één van de grootste straffen zijn, terwijl het voor de gelovigen behoort bij de grootste zegeningen. De ongelovigen zullen zich herinneren, hoe zij tijdens hun leven de genade van de Heere Jezus hebben aangeboden gekregen, maar deze afgewezen hebben. Zij zullen als gevolg van deze herinnering zwaar te lijden hebben. Aan de andere kant zullen de gelovigen zich herinneren, hoe zij tijdens hun leven de genade van de Heere Jezus aanvaard hebben en hoe zij door Zijn verzoenend lijden en sterven voor eeuwig behouden werden. Zij zullen de Heere Jezus herkennen als het Lam van God, dat ook hun zonde weggedragen had (vgl. Joh.1:29)
5. Nadat de rijke man tegen Abraham gezegd had; ''Heb medelijden met mij en zend Lazarus, opdat hij de top van zijn vinger in water dope en mijn tong verkoele, want ik lijd pijn in deze vlam'', zei Abraham tegen de rijke man: ''Kind, herinner u, hoe gij het goede tijdens uw leven hebt ontvangen en insgelijks Lazarus het kwade. Nu wordt hij hier vertroost en gij lijdt pijn.'' De veroordeelden lijden pijn en hebben afgrijselijke dorst. De behouden daarentegen worden vertroost die troost wordt ook duidelijk gemaakt als de Bijbel hier spreekt over

'Abrahams schoot' als de plaats van rust en veiligheid voor de behoudenen. Openb.21:1-4 zegt over het Nieuwe Jeruzalem, dat God Zelf de ogen van de mensen zal afwissen. God Zelf zal ons eens vertroosten, Wat een toekomst!

Paulus mocht voor ons zien, waar nu dat Paradijs wel is: dat vinden we in 2 Cor.12:2-4. 'Ik weet van een mens in Christus, veertien jaar is het geleden - of het in het lichaam was, weet ik niet, of dat het buiten het lichaam was, weet ik niet, God weet het dat die persoon weggevoerd werd tot in de derde hemel. En ik weet van die persoon - of het in het lichaam of buiten het lichaam was, weet ik niet God weet het - dat hij weggevoerd werd naar het Paradijs en onuitsprekelijke woorden gehoord heeft, die een mens niet geoorloofd is uit te spreken'.

Paulus mocht een bezoek brengen bij de ontslapen heiligen, maar daartoe moest hij nu niet meer neerdalen, maar opstijgen, want het Paradijs is niet meer beneden in de onderwereld, maar het is in de derde hemel. Nu is voor de zielen der ontslapen heiligen een groter heerlijkheid gekomen, want zij vertoeven niet meer in die onderwereld, niet meer in een soort gevangenis, waar zij alleen vertroosting en rust hadden. Maar nu zien zij het aangezicht van de Heere Jezus en zien zij de engelen met wie zij daar reeds mee juichen, maar nog altijd uitziende op de volgende grote dag, dat de Heere Jezus komt om Zijn Gemeente en al de heiligen het verheerlijkte Opstandingslichaam te geven. Dan wordt het graf voor ons geliquideerd. Als Hij komt, zullen alle zielen der zaligen weggevoerd worden. Dan komt de heerlijkheid, want dan ontvangen we pas kroon en loon. De ontslapenen hebben nu nog geen kroon en loon, hun heerlijkheid is wel groot, maar zij hebben nog niet de heerlijkheid, de belofte, de erfenis, zolang zij nog niet het Verheerlijkte Opstandingslichaam hebben verkregen.

Dat op de dag, dat Heere Jezus komt voor de Zijnen en de Zijnen de Opstandingsheerlijkheid ontvangen, zullen zij ook gekroond worden en loon ontvangen naar hun werk en zullen zij ook het erfdeel in ontvangst nemen. Dat is de triomf van de Heere Jezus, Die het dodenrijk van zijn macht over de gelovigen onttroond heeft. Prijst Zijn machtige Naam!

John Bakker
07-04-2023

Geraadpleegde bronnen

- Gods Woord, de Bijbel
- Concordantie van de Bijbel: Abraham Trommius
- Theologisch Evangelische Compilatie (TEC)
- De verwarring tussen Dodenrijk en Hel (www.verhoevenmarc.be)